

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 1. Децембра 1891.

Цена је огласима 6 дин. пара од врете
Преплату ваља слати упућеницом на општински
суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Суд општине вар. Београда, на основу члана 87. и 91. а с погледом на чланове 12 тачке 1, 13. тачке 6, 18, 19. и 22. закона о општинама,

РЕШИО ЈЕ, ДА СЕ САЗОВЕ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 8. ДЕЦЕМБРА 1891. ГОДИНЕ

РАДИ ИЗБОРА

- а. Председника општине,
- б. Три члана суда,
- в. Четири кметовска помоћника.

Ко може бити биран за председника општине, за члана суда и кметовског помоћника, изложено је у члану 32, 33., 56 и 57. закона о општинама.

Право гласања на општинском збору, према чл. 14 закона о општинама имају сви пунолетни чланови општине, који плаћају 15 дин. годишње непосредне порезе, а који нису под старатељством или који по прописима чл 16 и 17. овог закона, право гласања немају или су га изгубили. У задрузи имају право гласања на збору сви задругари, ма сви скупа не плаћали 15 дин. непосредне порезе, ако нису чланом 16. и 17. изузети. Тако исто имају право гласања и она лица, која су ослобођена од плаћања порезе по члану 61. тачке в. и г. закона о непосредном порезу) што су постала неспособна за рад, или су инвалиди, или они, који примају милостињу из државне касе.

Немају право гласа на општинском збору:

- 1., они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или који су лишени грађанске части за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа, који безчасти и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана издржане казне;
 - 2., који се налазе под судским ислеђењем за дела под 1 наведеном;
 - 3., који су пали под стедиште за време док стедиште траје;
 - 4., који су под полицијским надзором;
 - 5., који ма колико дугују у име порезе осим текућег полгођа.
- Официри, војници сталног кадра не учествују по 16-ом члану закона у саветовању општинског збора.

Збор овај почеће у 8 часова изјутра а бирачи могу долазити на изборно место до 6 часова у вече тачно, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште,

Гласање на овоме збору вршиће се по квартовима и то на овим местима:

- а) За квартал варошки — у основној мушкој школи код саборне цркве (дубровачка улица).
- б) За квартал теразиски — у теразиској муш. школи (улица 2 јаблана
- в) За квартал дэрџелски — у основној мушкој школи (Душанова улица);
- г) За квартал савамалски — у основној мушкој школи улица Браљевић Марка.
- д) За квартал палилулски — у основној мушкој школи (школска улица); и
- ђ) За квартал врачарски — у основној мушкој школи (пријеполска улица, спороћу војне болнице).

За председника овога збора изабрат је Ђорђе С. Новаковић одборник а за заменика Коста П. Михајловић, одборник.

А бирачки одбори састављени су овако:

а., за квартал варошки: Председник Михаило Јанковић одборник, заменик Никола Р. Поповић одборник; чланови: Коста Аврамовић сарач, Ђорђе Р. Одавић, трг. Милан Миловановић адвокат и Манојло Кљидис трг. заменици Стеван Ловчевић и Сава Антоновић професори.

б., за кварт теразијски : Председник Ст. Чађевић, одборник, заменик Ђорђе Димитријевић одборник, чланови : Јеремија Прокић Ђурчија, Радован Милековић столар, Милорад Ж. Тадић апотекар и Коста Петровић бакалин, заменици Ђока Ж. Нешић трг. и Милан Белчевић опанчар.

в., за кварт дорђалски : Председник Раденко Драговић одборник, заменик Коста Б. Михајловић одборник ; чланови : Рафајло Јелишић, трг. Тавасије Савић кројач, Никола Ђики трг. Лазар Радовић јорганџија ; заменици : Моша С. Демајо трг. и Хранислав Поповић кројач.

г., за кварт савагалски : Председник Коста Главинић одборник, заменик Ђорђе Николић одборник ; чланови : Пегар С. Спасић апотекар, Јевта Најдановић месар, Владислав Чортановић трг.

и Таса Данчевић трг.; заменици Јеврем Главинић трг. и Вуја Ранковић приват.

д., за кварт палилулски : Председник Милан Капетановић одборник, заменик Марко Велизарић одборник ; чланови Милић Тосијевић бакалин, Миленко Марковић кафеџија, Тодор Каменовић каф., Светозар Боторић каф., заменици : Риста Крстић калдрџија и Мита Лазаревић каф.

ђ., за кварт врачарски : Председник Миша Николић одборник, заменик Јован Стаљковић одборник ; чланови : Јован Д. Јовановић учитељ Настас Димић лебар, Стеван Миљковић бак. и Стеван Јорговић фабрикант ; заменици : Сава Вељановић хлебар и Владимир Губеревац кафеџија.

Од суда општине вароши Београда 20. Нов. 1891. год. АБр. 3205.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА

Суд општине вароши Београда, на основу члана 87. и 91. а с погледом на чланове 12 тачке I. 13. тачке б. 18, 19 22. закона о општинама.

РЕШИО ЈЕ ДА СЕ САЗОВЕ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

НА ДАН 15 ДЕЦЕМБРА 1891 ГОДИНЕ

РАДИ ИЗБОРА

Тридесет и два одборника општинских и шеснаест заменика.

Ко може бити биран за одборника општинског или заменика, изложено је у 56. и 57. члану закона о општинама.

Примедба. Одредбе о праву гласања, местима за гласање као и састав бирачких одбора вреде и за овај збор оне, које су изложене у позиву за збор за 8. Децембар 1891. год.

АБр 3205. Од суда општине вароши Београда, 20. Новембра 1891 год.

ПОДНИСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

ПРИПОВЕТКА

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 15)

На послетку дође до места и мете руку на зид, а зрак јој падне преко прста. Нагве се још мало даље, да види, одакле зрак долази, и опази, да зрак долази из једног дубоког подрума, од кога ју деловало само један танак зид. По свој прилици је из тога зида извучен један камен.

Величина ове рупе у зиду сметала јој је да погледа у унутрашњост овога простора, који је слабо био сада осветљен, и тек кад се је мало више успужала, могла је да погледа у просторију. Није могла одмах да разуме, шта се ту збива, видела је до душе ова три човека да око једног стола стоје, видела је и то, да се један од њих, онај странац са неком машинском занима, што је пред њим стајала, али шта

су они радили, није могла да разуме, само је зачуђено и радознано блевула у просторију.

Њих двојица странац и њен брат, брижљиво су нешто радили, док је отац поред њих стајао и нешто очекивао.

У том тренутку странац одврне завртак, који је изгледао као онај, којим се грохће педи, и извуче парче хартије, преда га старцу, који га неколико тренутака пажљиво посматрао према свећни. Најпосле рече, пруживши хартију сину :

„Ово је извршено, много боље, по што сам очекивао, и док се ово дозла и примети, ми ћемо већ бити сигурни. Има ли још много аустријских ?

„Најмање још десет хиљада Фринта,“ одговори странац.

„Штета,“ рече старец, не смемо их више пуштати у саобраћај, јер се већ у целој Немачкој граја дига на њих, а у Холандији их свако дете познаје. Боље ће бити, да их за неколико година задржимо, док не преставе вика, па после можемо опет с њима покушати, а сад је врло опасно.

Рози је било, као да је неко за гушу ухватио, и дисање јој је престало, чим је разумела, да ови овде праве лажне банке. Она је имала у свом веку толико посла с новцима, да

је могла одмах осетити, како је то страшно и ужасно.

„Са хесенским бавкама је врло добро ишло,“ смешио се странац, „са њима смо најбоље прошли.“

„Да,“ одговори старец, „и нико их не би познао, да је само основна прта слова Б била мало јача. Зар се не може томе више помоћи?“

„Не може,“ одговори други, „на њих већ сумњају и не би требало да се излажемо непотребној опасности.“

Роза вије више пшта ни видела ни чула. руке јој утрнуше, пође патраг и од страха и горкога бола сруши се на земљу. Али овде није могла дуже остати, није могла овај ужас више гледати и, напрежући се, више је пузила по што је ишла по овом стрмом и гадном путу, док није дошла до опасних степеница. Успужа се горе и после неколико тренутака беше опет на хладном и свежем ноћном ваздуху у дворишту. Овде се није ни мало задржавала ; једина јој мисао беше, да са овога страшног места што пре оде, а то јој је дало и снаге, те је могла отићи.

Скоро механично зграби грану, што је пред уласком била, сиђе са степена камених и стрчи што је брже могла, по стрмој и грубој стази.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

93. РЕДОВНИ САСТАНАК

30. Октобра 1891 године.

Председавао председник г. М. Р. Маринковић од одборника били: г.г. М. Ј. Марковић И. Цветановић, Д. Најдавић, А. Олавић, С. Чајевић, Р. Драговић, К. П. Михајловић, Ј. Станковић, Ђ. Димитријевић, Љ. Јовановић К. Б. Михајловић, М. Капетановић М. Велizarић, В. С. Новаковић, Г. Бркић, С. Азријез А. Дашковић,

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 28. Окт. 1891. год. и одбор је одлучио да се изостави примедба г. Косте Главинића, одборника, из одлуке Књ. Бр. 719 односно издања трошаризског магацина.

II.

Одборник г. Борђе С. Новаковић, примећује, да је у записнику прошле седнице записано да је пројект буџета за идућу годину у начелу усвојен а међутим, тој седници није било дозвољено чланова одбора за решавање нових ствари

Пошто је председник општине објаснио, да је овај предмет — пројект буџета за идућу годину — већ два пута стављан на дневни ред, одбор је после поименичног гласања са 11 гласова против 3, (2 нису гласали) решио, да се преко ове примедбе пређе на дневни ред.

III.

По прочитању акта управе болнице за душевне болести Абр. 2863. 2862, којим тражи уверења о имовном стању извесних болесника, одбор је изјавио, да су му Мића Јовановић и Наста Стојановић непознати.

IV.

Председник износи одбору на решење молбу Васа Давидовића, који понова молди, да му одбор општински изда уверење о сиротном стању како неби морао платити судске таксе по споровима својим.

По прочитању те молбе СБр. 17439 одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 2 (5 нису гласали) решио, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Месец беше међутим већ зашао, а дубока ноћ беше обавила земљу, али се она на то није освртала није марила, што је халвном за цбуње зацничала и исту цепала, што се спотницаа и што су јој руке биле све раскривљене хватајући се за бодљикаву лозу од кушине. Гледала је да што даље побегне. — кад је дошла до широког друма, осврне се и још једном погледа старе развалине, што крију злочинство њенога отца.

Поставши равним друмом умири се мало и, идући лакше размишљада је о стварима, што је лаживела. Шта да ради? Шта треба, шта мора да ради? А Бруно — дркћући покрије лице рукама, и више није могла да мисли.

Глава јој беше збуњена и у ватри и сасвим скрушено ишло је ово сирото дете по пустој путу. Није ни приметила, да је већ до кућа дошла, и механично савије у познату улицу. Као у сну корачала је и на послетку отвори врата од с ога сопственога дома. Једва је приметила, да некога има у кафани, и тек горе у соби својој, кад се је закључала, и кад се срушила онако обучена на кревет, олакшала је срцу, бризнувши у плач.

V.

По прочитању молбе Владислава Ђ. Илића ова трговца СБр. 17430 којом тражи, да одбор опозове уверење о сиротном стању издато његовој бившој жени Косари, тврдећи да она није сирота, — одбор је решио, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

VI.

Председништао износи одбору на решење предлог Српског лекарског друштва да се о општинском трошку установи у Београду варошки завод за дезинфекцију.

По прочитању тога предлога ЛБр. 1033. одбор је одлучио, да овај предлог проучи одборско повереништво на поднесе свој извештај одбору на решење.

За поверенике изабрати су; г.г. Др. Марко Т. Леко, Ђ. Димитријевић и М. Капетановић одборници, Др. Милан Јовановић-Батут проф. Вел. Школе, Др. Млх. Х. Лазић, Др. Ф. Рибничар Др. С. Михел, Др. Змај Јован Јовановић, Др. С. Попе и Др. Д. Данчевић општ. лекари и Др. Александар Зега општински хемичар.

VII.

Еснаф лебарски у Београду, поднео је молбу да се цена лебу повиси пошто је и брашно и жито знатно поскупело

По прочитању те молбе АБр. 2864 одбор је одлучио, да се овај предмет остави за идућу одборску седницу.

96. РЕДОВНИ САСТАНАК

4. Новембра 1891. год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били: Мата Јовановић, Ђ. Николић, Р. Драговић, Н. Р. Поповић, К. Б. Мијајловић, С. Чајевић, Ф. Васиљевић, М. Вилизарић, Мил. Ј. Марковић, Љуба Јовановић, Ђ. Димитријевић, С. Азријез, Ј. Станковић, В. Виторовић, Р. Петровић А. Олавић, Дим. Најдаповић, В. С. Новаковић, К. Д. Главинић М. Капетановић, К. П. Михајловић, А. Дашковић,

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 30. Окт. 1891. год. и примљен је без каквих измена.

IV.

Просидба

Сутра дан ујутру је Роза устала и као обично своје полове радила — али како је сада била бледа и како су јој њене сјајне очи биле сада велике и озбиљне! Верба се једва уздржала да је не пита, шта је ноћас у развалинама видеда — јер је морала нешто видети — али се није усудила да је пита, ма да је била у интимном пријатељству са својом младом газдарицом. Изгледала јој је данас некако свечана изванредна; те је све радила, што је само хтела и што јој је могла са лица прочитати, а посао јој изванредно добро ишао данас од руке.

Као муња распростре се по вароши глас, да је Роза у поноћи ишла у развалине и за знак своје смелости оданде довела један прут. Млади странци су још пре зоре отишли у развалине и до доручка се са вешћу вратили, да је гранчица заиста под столом осечена и да је храбра девојка на сигурно опкладу добила. Одмах ујутру искуче се сви у кафану, да из Розиних уста што подробије чују, јер их је ово тајанствено створење, а нарочито њено бледо лице од си-ноћ, чинило веома радозналима.

Али Роза данас није се показивала. У пола девет часова огрне се марамом и кроз башту

II.

На предлог одборника г. Авдре Ј. Олавића, одбор је изабрао Др. Бокв Петровића за члана повереништва за проучавање предлога о усповљењу дезинфекционог завода у Београду. (Решење од 30. Окт. 1891. год. ЛБр. 1033.)

III.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17487. држане 28 Окт. 1891. год. за набавку 25.500 кила мекња шенчићних, на којој није било ни једног лицитанта, и понуде Ђорђа Николића СБр. 17257 одбор је после поименичног гласања са 19 гласова против 1 решио, да се набавка 25500 кила шенчићних мекња уступи Ђорђу Николићу према условима прописаним а по цени од дванаест и по дивара од сто кила.

IV.

По прочитању протокола лицитације СБр. 17486. држане 31. Окт. 1891. за давање под закуп наплате таксе фијакерске за време од 1. Јан. до 31. Дец. 1892 год. према условима, — одбор је после поименичног гласања са 11 гласова против 10 решио, да се ова лицитација као неповољна одбаца и друга распише.

V.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 1985. држане по други пут 1. Нов. 1891. год. за издање трошаризског магацина одбор је решио, да се издање овог магацина трошаризског уступи Луки Ј. Радосављевићу као најнижем понуђачу за цену од четрнаест хиљада и сто дивара под погодбом да прописану кауцију одмах положи или у готовом новцу или у државним папирима; ако не испуни ову погодбу да се грађење овог магацина уступи Петку Вељковићу за цену од четрнаест хиљада и сто педесет дивара. Не пристане ли и овај предузимач, онда да се држи и трећа кратка усмена лицитација.

VI.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 2886. 2922. 2888 и акта истражног судије за срез таковски АБр. 2887, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних окривљеника, одбор је изјавио да је Милан Петровић кафеџија доброг владања, по

оде стазом до хеленхофског друма избегавајући отворене путеве. По хеленхофском друму ишла је, као синоћ, све до савијетка пешачког пута ка развалинама Ту у цбуњу очекивао ју је Бруно.

Радосно јој младни изађе на сусрет и повиче пружајући јој руке: » О како си добра Розо, што си овамо дошла; како сам те жудно очекивао! — Али зашто си тако бледа? Да ниси болесна, Розо?«

»Нисам, Бруно,« одговори сирота девојка мирно дозволити да је он пољуби, »мени не фали ништа — моме телу — али ми је на срцу нешто тешко и дошла сам само, да теби то кажем «

»Шта је, срце моје?« рече младић брижно, ваљда је отац опет био суров према теби? Стрши се још мало, па ће све бити добро. Синоћ сам добио радосну вест.«

»Није, Бруно« прекиде га девојка мирно. »Отац ме је истина грдио, што те је у авлији видно, али као обично, и ја то не бих баш тако к срцу примила, јер због тебе и трпим.«

»Добра моја Розо!«

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

WWW.UNILIB.RS

да му је његово имовно стање непознато; да је Пера Тодоровић уредник Малих новина и владаша и имовног стања доброг, и да су му Андрија Станић и Ђорђе Стефановић непознати.

VII.

По прочитању молбе еснафа лебарског из Београда. АБр. 2864, којом тражи повишење таксе хлебу, и по саслушању цена брашну и житу, одбор је после поменичног гласања са 13 гласова против 9 решио, да цена хлебу остане и даље иста. т. ј. двадесет и пет пара дин. по килограму.

VIII.

Председништво износи одбору на решење извештај књиговодства општинског у коме се излаже, које су партији буџетске прекорачене и које би до краја ове године према досадањем стању биле прекорачене.

По прочитању тога извештаја ББр. 4818. одбор је решио, да се одобре накнадни кредити на издржавање ванбрачне деце у 4.500 дин. на плату служитеља школских — Фамулуса 500 дин., на стан учитеља основних школа 400 д. и на чистиће пијаца 1560 дин.; за остале накнадне кредите изабрало је повереништво, које ће потребу њихову проучити и одбору реферисати. За поверенике изабрати су г.г. Соломон Ј. Азријел, Марко Велизарић и Андра Ј. Одавић одборници.

IX.

Председник општине извештава одбор да је пок. Тодор Херман бив. гостиничар оvd. и сопственик „Жировног венца“ завештао општини 10000 дин. за оснивање школе за слепо и глуво-неме; да је ово завештање извршио и општини предао новац са интересом у име наследника покојниковог г. Јов. Ф. Селесковић оvd. гостиничар.

По саслушању овога одбор је примио, к повољном знању овај извештај и устајањем одао пошту поменутом покојнику,

X.

Председник извештава одбор, да се је на расписани стечај за марвеног лекара пријавило шест кандидата, који према извештају министарства унутрашњих дела, сви имају квалификације за општ. марвеног лекара. Према овоме моли одбор, да од пријављених кандидата учини избор,

По саслушању овога, одбор је изабрао г.г. Др. М. Хаџи Лазић, Др. М. Т. Лека, Ђ. Димитријевић и Дим. Најдановић, одборник да као одборски повереници прегледају исправе пријављених кандидата и предложи одбору једнога за избор.

XI.

Одборник г. Јован Станковић интерпелише председништво како се из врачар. кварта врло неуредно ђубре износи.

По саслушању овога председништво је одговорило, да ће по овој ствари издати нужну наредбу.

XI.

Према решењу одбора од 28. Окт. 1891. г. КњБр. 725. АБр. 2752) председник износи одбору на појединачни претрес и решење пројекта општинског буџета за идућу 1892. год

По прочитању и претресу сваке тачке по особ, одбор је решио, да се у буџету за идућу 1892. годину предвиде ови приходи. (Буџет ће се доцније у цели и оштампати).

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Буџет општине београдске за идућу годину свршен је у одбору општинском и остаје сада, да се пошаље државном савету као сталном окружном одбору на преглед и потврду. Чим ово буде, објавиће се цео буџет у овим новинама.

Помоћ. Приликом претреса буџета општинског за идућу 1892. год. одбор је решио, да се унесе у буџет за идућу годину сума од 1000 дин. као помоћ фонду за потпомагање сиротних великошколаца. Ова се цифра има сваке године од сала у буџет расхода уносити.

Исто је тако одбор општински решио, да сваке године даје хиљаду динара фонду за помагање породица умрлих чиновника.

Удружење општинских званичника у крајевини Србији по свој прилици дало је повода, да се ова сума унесе у буџет расхода, а најприличније би и било, да се та сума издаје сваке године удружењу општинских званичника, које је основано ради помагања породица умрлих чиновника општинских а само би на тај начин ова сума и била од помоћи.

Житни трг. У буџету расхода општине београд. за идућу годину стављена је сума од 20.000 дин. за напитање оног дела баре Венеције, што је одређен за житни трг.

Овом делу општинског одбора цео се је београдски трговачки свет обрадовао, а нарочито Савамаалски крај, који је дао представништву општинском и писмену захвалницу, потписану од његових најодличнијих грађана.

Марвени лекар. Од пријављених марвених лекара на расписани стечај одбор је општински у седници својој од 29. Нов. 1891. год. изабрао г. Димитрија Кнежевића за општинског марвеног лекара.

Одпуштен. Општински вишињер г. Антоније Пижл одпуштен је из општинске службе решењем одбора општинског од 29. Нов. о. г.

ИСПРАВКА

„Уреднику Београдских Општ. Новина.“

Господине,

У броју 48. „Новина Београдске Општине“ од 17. Нов. ове год. подграла се једна погрешка у томе, што је тамо казано: да је Коста Б. Михајловић механџија укријумчарио једно прасе, а треба да стоји: Стеван Ђорђевић кувар, Косте Б. Михајловића механџије, укријумчарио је једно прасе.

Молим учините у овоме смислу исправку у првом идућем броју.

29. Нов. 1891. год.

Београд.

С поштовањем

Лудвиг Рис.

над. контролор

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ.

Општина Београдска издаваће путем јавне лицитације следећа непокретна добра, наставке и разна права, и то:

3. Децембр.

Право за избацавање ђубрета из варошких домова, кауција за сваки квартал 300 динара.

4. Децембра.

Главна управа општинске трошарине продаваће пред кафаном Панђеловом на марвеној пијаци (батал цамији) следеће ствари у кријумчарењу узваћене: 1. Серафима Деспотовића 1. кова 1 кола и 1 сандук гаса са 1 торбом шећера; — 2. Тодора Борчапина бак. оvd. 2. коња, 1 кола са амовима као и 2 бур гаса; и 3. 1 врећа шећера Милоша Аћимовића бак. оvd.

Продаја ова даје се јавности, и позивају се купци на лицитацију, која ће почети горњег дана у 10 сахати пре подне.

Бр. 874—875, 873. Из канцеларије Глав. Управе општ. трошарине 28 Новем. 1891 год. у Београду. —

10. Децембр.

Цубок од говеђих месарница, кауцију полажу српски грађани 3000 динара, а страни подјаци 6000 динара.

12. Децембра.

Суд општине вароши Београда, даваће под закуп право за вађење и продавање „Леда“ са обале савске и дунавске, за време ово зимске сезоне.

Личитација ће се држати у рачуноводству суда општинског од 8—12 пре и 2 до 5 сати по подне у које ће се време и закључити.

Кауцију полажу српски грађани 250, а страни подјаци 500 динара у готовом новцу или државним папирима од вред.

Услови ове лицитације могу се видети у рачуноводству пре, а и на дан лицитације,

СБр. 18869. Из рачуноводства суда општине вароши Београда 30 Новембра. 1891 г.

13. Децембра.

Ков кова чете пожарне кауција 100 динара.

16. Децембр.

Плац у железничкој улици до Балугића, закупни рок даје се за три године, кауција се полаже у 30 динара.

Све ове лицитације држаће се у рачуноводству суда општине вароши Београда у означене дане од 8—12 сати пре, и од 2—5 сати по подне, у које се време и закључују.

Услови ових лицитација могу се видети у рачуноводству пре, а и на дан лицитације.

Из рачуноводства суда општ. вар. Београда 24. Августа 1891. год. СБр. 12903.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(ПО СТЕНОГРАФСКИМ БЕЛЕШКАМА.)

Држан 22. Јула 1891. год.

Почетак у 6 часова по подне.

Председавао председник г. М. Маринковић

Председник. Састанак је отворен.

Изводте чути записник прошлог састанка.

(Секретар прочита.)

Има ли ко да примети шта на записник?

Коста Главинић. Ја нисам био у прошлој седници, али из протокола видим да је условљено да предузимач мора поставити по 40 кв. метара плоча. Јесу ли те плоче топчидерске или пиротске? — је ли он дужан да толико постави дневно?*Председник.* Ја сам променио услове и ако је инжењер ставио по 40 кв. метра и од пиротских и од топчидерских плоча. Ја сам тражио да буде по 60 и то за сваку улицу. Он је пристао за тротоар од пиротских плоча по 60, а од топчидерских није. И тако је на томе остало. (Главинић Добро).*Мата Јовановић.* Ја сам читао те услове, па не видим кад мора предузимач да почне, а кад да сврши посао. Молио би председника да ми објасни, и ако нема стављено да се и то стави.*Председник.* Њему је одређено да ради само радним даном. За остало не могу објаснити док не видим услове. Не могу да примим одговорност за доброту услова с тога, што ми је инжењер поднео исте на потпис онога дана кад је требало да буде лицитација. Потписујући исте ја сам учинио неке приметбе. Мислио сам да задржим лицитацију, али кад сам видио да је нужно ја сам потписао. Да ли је баш ово што г. Мата спомиње ушло то не могу да знам. (Коста Главинић чита услове и вели стављено је то у истима.)*Љуба Јовановић.* Ја сам јуче разговарао са тим предузимачем. Ту је био и инжењер Смедеревац. Он је казао одмах да почне улицу Обреновачку, а ја сам молио да прво почне Которску.*Председник.* Сад се довршује грочанска улица и тај ће предузимач моћи одмах да предузме овај рад.*Соломон Азријел.* За ову которску улицу не може се рад одмах одпочети јер није регулација извршена а кућа Думина је у спору и извесно ће пасти ако се откопа. (Чује се. Најпре о протоколу да свршимо.)*Председник.* Има ли ко шта на протокол да примети? (Нема.) Усваја ли одбор? (Усваја.)

Сад молим вас да ми одобрите накнадно она решења из прошле седнице и то: оправку школа, тротоар у обреновој и которској улици Шелингу — и односно мерине. (Усваја се.) Оно односно Шелинга и компаније износим по други пут на решење с тога што није био довољан број одборника. Одбор га сад може и превначити ако хоће. (Чује се: да се наплати такса у пола.)

Коста Главинић. Господо. Овде се очигледно штете општински интереси. Предузимач није знао, да ће плаћати мерину, па је и цену према томе одређивао. То ће и у другој прилици чинити, урачунав па то више не што би платио, с тога му то треба у напред казати те да мерину не ставља у рачун.*Илија Цветановић.* Ако учинимо олак-

шицу овоме, онда треба и онима што носе камен и песак да не плаћају ђерам. С тога сам да плати половину таксе.

Никола Р. Поповић. Овај разлог што је изнео г. Главинић такве је природе, да о њему треба водити строго рачуна. Но у овој прилици стоји овај против разлог. Кад се давала лицитација онда у уговору није стављено плаћали кантарију или не и ми сад не знамо да ли је он ову урачунао и ако га ослободимо значи да му дајемо једну суму новаца. С тога нека се у будуће и то зна, па да цена буде јевтинија.*Марко Велизарић.* Ако га ослободимо од половине плаћања он ће с тим бити задовољан јер не плаћа ђерам и тим ће плаћати онолико, колико плаћају они што носе камен и песак на колима.*Мата Јовановић.* Мислио сам да више не говорим о овом питању, али опет морам да говорим о ономе, што сам и у прошлој седници говорио.

Г. Председник није хтео да прочита један члан и то члан 4. у коме се каже: оно што се продаје на литар и кило подлежи плаћању мерине. Камен и песак и овима подобне ствари не мере се на кило и литар и по томе не подлеже мерини и ово наплаћивање са свим је незаконно. По тарифи нема нигде казано да се наплаћује по кубном метру, него стоји само на „кило“ и „литар“ и кад ви хоћете да наплаћујете онда морате наплатити на кило и литар па било по 5 пара или 10 од киле и литра.

Гди је могао човек рачунали да се камен мери на кантару. По томе не може се ни замислити, да је предузимач у рачуну и то урачунао. С тога сам опет да ништа не плаћа, а и ви ћете се сами уверити кад прочитате 4 тачку закона.

Председник. Ја морам да се оградим од овога говора г. Матиног као да нисам хтео да поменем закон који је он навео. Ви сви знате да сам ја доносио овде тај закон и читао га. Сад што је одбор усвојио том приликом моје а не г. Матино гледиште, то није мој грех због кога би г. Мата имао да ми пребацује.

У осталом баш ако се хоће да у спорењу око једне ствари да иде до крајних граница онда се може тврдити да се и килограм и запремина сведе на једну јединицу кубну из које су постале. Али тако далеко не треба ићи и ја вас молим да се задржимо на томе како је у закону речено. У њему се каже на тежину и запремину — и кад се зна да се и камен мери запремином, онда је ствар чиста и јасна.

Милутин Марковић. Кад се већ о томе на ново води реч, о чему је говорено прошлог састанка, онда нека ми је дозвољено да потсетим г. г. одборнике, да је г. Мата казао: да се мерина у опште не треба наплаћивати, међу тим ми смо читали чл. 5. закона по коме се она наплаћује на угаљ, на земљу, на сламу, а у то се може уврстити и овај камен, и ако у закону није изриком поменут. Кад се већ наплаћује на земљу, мора се и на камен пошто нема и не може бити разлога са кога се неби на камен мерина наплаћивала. О овоме да учинимо и какво упоређење. Слама се доноси овде и на њу се плаћа мерина. Њена је вредност врло мала и ако би се шта ослобађало мерине, то би се слама ослободила. Међу тим камен већ представља већу вредност. Узмите само за пример споменике по београдском гробљу. Они коштају продавца

по 20—30 дуката а он их продаје по 200 до 300 дуката па и 500 и зар није право да и они плате мерину? Доиста у сравњењу са сламом са свим је право и ја мислим да се има и наплаћивати. Нико не би могао доказати да је законодавац хтео да ослободи камен а да земљу и сламу и друге предмете незнатне вредности оптерети и са тога мислим да треба ову ствар свршити тако да се мерина наплаћује.

Раденко Драговић. Предузимач овај знао је какве су државне и општинске дажбине и није се томе одупирао на што сад да му чинимо по вољи! Ваљда да више ћари. Кома је криво то, нека тражи да се ослободи али одма при почетку лицитације а не сад. За то ја мислим да о томе не треба говорити толико.*Мата Јовановић.* Кад г. Милутин сравњује сламу и камен, онда да му помогнем у рачуну и да кажем да 1000 кила сламе вреди 30 дин. и кад се наплаћује динар на 100 кила, онда се плаћа 10 дин. или 3 од %, а камен кошта 6 дин. 1000 кила а мерина пола динара што чини 15%.*Соломон Азријел.* Ја сам ономад гласао да се не ослободи, али сам сад да се ослободи, јер сам чуо да се и други ослобађају мерине, као лиферанти плоча пиротских и други.*К. Главинић.* Оно што је Одбор већ решио нека и остане, а ја велим да општина треба у будуће да учини олакшице предузимачима, јер ће јој они рачунати мање цене.*Председник.* Нема више јављених говорника. Стављам на гласање, ко је за то да се ослободи са свим, гласаће против, а ко је за то да се наплаћује половина, гласаће за.

(После гласања.)

Гласало је за половину мерине 12, против 4 — дакле усвојено да се наплаћује половина

К. Главинић. С. Азријел помену да предузимачи плоча пиротских не плаћају мерину. Ја бих молио председништво да извиди: стоји ли то у истини и по коме праву?*Председник.* Мени је нешто познато по овоме и то ће бити можда узрок те предузимачи пиротских плоча нису плаћали мерину. Они су плоче упућивали на адресу општине београдске па су онда они примали авизу и разносили плоче по улицама где је одређено. Ваљда им због тога није ништа наплаћивано.

Но ја ћу извидети како стоји ствар па ћу вас известити.

Ф. Василевић. Ваља сазнати колико су довели па да им се при плаћању толико одузме на име мерине.*Председник.* Дакле ја примам то да извидим.

Сад чујте молбе за уверења.

(Секретар чита)

Васа Поповић бив. трговец тражи уверење о стању имовном (сиром).

Управа болнице за душ. болести пита о стању Јанаћка Хаџи-Фичо (да суд сазна и јави.)

Дим. Стапимировић радник фабрике о имов. стању (суду).

Милева Татаровић да не може да плаћа таксе (суду).

Милева Даниловић, Персида Микић, Александра П. Ђорђевић, Христина Мијаиловић — све да не могу да плаћају судске таксе и да се суд извести.

Коста Стефановић, Младен Живковић књиџар Јован Ђољевић, Давид Поповић и Савка Богдановић траже уверење због разних потреба (суду да се извести).

Јован Станковић. Давид Поповић моли се да му се учини помоћ да може своје болесно дете одвести у бању и лечити. Ово је сирома мајстор обућар и ја мислим да му треба дати помоћ. (Да му се да 60 дин, ако је наш поданик, иначе не).

Председник. Пре него што пређемо на дневни ред имам да вам учиним једно саопштење.

Ви знате, да смо испратили Краља нашег у братску нам Русију и ви се сећате из новинарских извештаја како су га Руси целим путем дочекивали са највећим одушевљењем и симпатијама.

У име грађанства ја сам послао једну честитку депешом Краљу нашем у којој сам честитао срећан долазак у Русију и у име грађанства умодио да изјави захвалност на тако срдачан пријем.

Молим вас да ми одобрите овај поступак. (Одушевљено одобрење) Хвала вам.

Сад имам да вам саопштим једну велику невољу, а та је у томе, што немамо стан за рад г инжињера Мареша, где би се могао с радом сместити.

Оскудица је у локалима. Или ће остати овде књиговодство или инжињерско одељење, а оба два не могу па би вас молио, да ме овластите да могу тражити какву кућу под кирију и да одредите колику месечну кирију могу платити.

Ђока Новаковић. Ја мислим да за сад овластимо г. Председника да нађе кућу, а после ћемо видети колико да платимо.

Председник. Добро. Ја немам ништа против тога.

Одобрава ли одбор да нађем кућу? (Одобрава)

Г. Министар просвете упутио је један акт општини у коме се позива на рађије писмо о.л прошле године и тражи да одбор донесе одлуку, шта мисли да ради са основном школом у Топчидеру.

Као што вам је познато школа је смештена у једној кућици и сва четири разреда смештена су једној соби, а учитељ живи ван школе.

Министар народне привреде дозволио је пређе да се употреби та кућица за школу и сад како је иста незгодна Министар просвете непрестано тражи да му одбор каже, шта мисли с том школом.

Ја вас молим да донесете једну одлуку у том смислу, да ће општина гледати у своје време да и ту потребу подмири кад за то имала буде средстава, а за сад не може ништа предузети. Та је школа потребна а и деца се намножила, јер тамо живе људи с фамилијама по виноградима — даље људи који раде на каменим мајданима — а и чиновници и официри, који стално тамо живе. Треба им у томе помоћи јер су они грађани ове вароши и плаћају све општинске трошкове.

Коста Главинић. Ја сам тео и сам као одборник да изнесем предлог, да општина направи зграду за школу, је она је кућица мала а и жалосно је да толику децу у ту кућицу стрпамо. Деце има око 50. Општина мора да им направи школу, јер и они плаћају овој општини све трошкове као и остали грађани. С тога мислим да је најбоље да се одговори г. Министру, да ће се онда направити школа, кад се и о-

стале школе у Београду почну правити, па нека се умоли г. Министар привреде да одобри исту кућицу још и за ову годину и нека се стрпе, док општина овај посао не одпочне.

Морко Велизарић. Има је та кућа на топчидерском брду, која би била врло zgodна за ову потребу. Она је ново озидана. То је онде где је имање г. Рајевића. У њој има две собе где би се деца могла сместити, а поред тога има и више соба за учитељев стан. Та је кућа на средокраћу и онима што су на брду и онима код сењака па и онима у самом Топчидеру.

Соломон Азријел. Кад је тако, онда да изаберемо једну комисију те да она одмах сутра оде и види кућу и ако је добра за школу ступи и у погодбу са сопствеником исте.

Радењко Драговић. Запста је школа свакоме потребна. Но само ви знате да ми идемо па то, да све грађане прибберемо у рејон вароши, а не овако раштркани. Ако им дамо школу они ће тамо и остати а то није циљ општине да сваком за себе прави школу.

Ако тако почне о, онда треба дати школу и онима на Лаудоновом шанцу и онда куд ће нас то одвести. Из тих разлога ја би желео, да се јаче о томе размислимо.

Никола Р. Поповић. Онда кад је одбор изабрао школску комисију да проучи, како да се подижу школе изабран сам и ја за члана те комисије.

Ми кад смо свршавали наш рад о школама мислили смо и о тој Топчидерској школи. Али има једна гомила чланова, који нису хтели да проуче добро то питање.

Поред осталих разлога и што општина нема никаквих права у Топчидеру стоје и други а то је у овоме: Ако призвамо да подигнемо школу, онда ћемо натоварити на себе и остале дужности, да подигнемо цркву, па путове и т. д. и због тога је комисија оставила то питање да се реши између Министра привреде и општине, па сад нека то председник са г. Министром изврши.

Ако хоћемо школу онда треба да имамо и школски одбор, а то не може да буде с тога, што би тај одбор морао долазити овде у Београду па би се то морало плаћати. И тако има ваздан препрека што не дозвољавају.

А кад је овако, онда би најбоље било, да та школа буде школа Министра привреде, а не овако а г. Министар има и задатак да подиже те школе.

Мата Јовановић. Ово је лепо што г. Никола хоће да се подигне занатлијска школа, али деца од 6 година пису за занат, него они треба нешто да науче пре тога па онда да иду у занатлијску школу. По томе дакли пет мора бити основне школе.

Што каже г. Никола да општина нема у Топчидеру никаква права то не стоји, јер сви тамошњи грађани плаћају порез, прирез и трошкове општинске овде у Београду, а то је општинско право, јер да тога права нема, не би могла и исплаћивати.

Вели г. Никола, да се не би могао тамо склопити школски одбор. То не стоји. Тамо има и чиновника и мајтора, а и издан у дан се свег множи и школа је неопходно потребна, и то основна а не занатлијска одмах.

Коста Главинић. Господо. Ми морамо да се постарамо за ту школу јер је општи-

на примила то у своју дужност чим плаћа слаи за учитеља. Па кад по селима терамо људе, да морају децу своју давати у школу, зар овде, да београдска општина остави 60-торо деце без школе. То би било зло.

То су деца оних грађана који стално раде на каменим мајданима и ту стално и живе. Ту има и странаца, који су се настанили и стално живе те постали наши грађани. Ту има Талијана насељених и деца њихова говоре Српски. Кад је пређе долазио престолонаследник талијански, онда су деца њихова пред њим говорили Српски.

Кад је тако господо, ми не можемо другаче, него да овластимо г. Председника да оде с Велизарићем и види ту кућу и поднесу извештај одбору.

Ф. Васиљевић. Мени је познат Топчидер. Тамо нема ни једног сталног човека који има деце него има Талијана и Срба који су тамо по виноградима и по мајданима по месец два дана. И зар за љубав тих људи да грађмо школу? Они нити ће платити трошарину ни порез и они управ и само за доповлук и живе тамо.

Председник. Молим не служите се таквим изразима о грађанима.

Ф. Васиљевић. Како сељачка деца иду из села у село у школу, тако и очи могу слати своју децу у Београд. А у Топчидеру нема потребе да буде школа.

Ник. Р. Поповић. Ја сам узео реч због тога што ме је г. Мата рђаво разумео. Но у толико се тешим што видим да сам за г. Главинића био јасан. Ја нисам против школе у Топчидеру него пристајем на предлог да г. Председник и г. Велизарић виде шта би се у Топчидеру откупити или закупити могло за школу кад већ не можемо да зидамо нову. Али ја сам још хтео: да се Председник с г. Министра Нар. Привреде споразуме те да деца која тамо сврше школу, могу и да продуже школовање тамо.

Председник. Нема више пријављених говорника и ја вас молим па шта да сведемо разговор. Усвајате ли ово мишљење да председник с г. Велизарићем виде да ли је она кућа, у којој је школа, добра или не и којом би се и пошто могла заменити ако треба.

Ф. Васиљевић. Ако мисли да даје општина школу онима у Топчидеру најбоље је да је гради између старог општинског сењака и Топчидера, јер се код сењака све више свега насељава.

Председник. Баш ова кућа што је напомену г. Велизарић некако је на средокраћу.

К. Б. Мијаиловић. Доста је лепо напоменуо г. Филип да школа не треби да буде у Топчидеру већ на средокраћу између Топчидера и општинског старог сењака где има већ 40—50 кућа.

Председник. Пристајете ли па оно што сам мало пре напоменуо? (Пристајемо) не пристајемо. Онда да се гласа, ко је за то да се у Топчидеру подмири потреба у школи на начин који је предложен, казаће за, ко је за то да се школа у Топчидеру укине, гласаће против.

Гласали су за: Н. Р. Поповић, Милутић Марковић, Ђ. Новаковић, Велизарић К. Б. Мијаиловић, Мата Јовановић, Азријел Цветановић, Дашковић, против Филип Васиљевић; не гласају: Радењко Драговић Љ. Јовановић, Риста Петровић, и Јован Станковић.

Решено је да се види та кућа.

Сад примате ли оно што је г. Поповић казао: да се ступи у споразум с г. Министром Народне Привреде те да деца, по свршетку основне школе, могу инсталирати школовање у Топчидеру за камењарство, поврћарство и тд. јер као што знате тамо се камењарска вештина доста развија? (Усваја се).

Соломон Азријел. Молим изнесите молбу лебара да им се повећа такса лебу јер је жито скочило у цени.

Председник. Прошле седнице ви сте оставили ту молбу за данас. Ја сам вам и сада кажао а и сад понављам да се цене брашна нису промениле од последњег одређивања таксе хлебу ма да је пшеница 18. 18-40 дин. 100 кила.

Цена је брашна била раније 22 и по дин. 100 кила па и сад је толика. Према томе изволте решити ствар.

Лазо Дашковић. Што брашну није пала цена то је с тога што га има готовог а житу је цена скочила јер мало сељака долази на пијану пошто је заузет сваки пољским радовима. То је цена привремена и више вештачка само да би се фурунције могле користити.

К. Б. Мијаиловић. Сејано брашно кошта фурунције 26 и 27 динара а то је таква цена да они не могу да остану ако ова такса хлебу остане.

Ја мислим да треба повећати таксу хлебу.

И. Цветановић. Кад је иста цена брашна не треба повећавати ни цену хлеба. Ако је скочила цена житу, она може и пасти кроз два три дина, а главно је да је брашно на старој цени.

Јован Станковић. Цене треба да остану старе јер је и брашно на истој цени. А ове веће цене жита то су само маневри трговачки у овоме месецу. После 15 дана морали би опет спуштати таксу а што би то чинили? Ако би пак видели да с динаром или с пола динара свочи цена брашну онда ћемо дизати таксу хлебу.

Ф. Васиљевић. Ја мислим да не треба да дозволимо да Београд остане без хлеба да фурунције пропадну. Кад жито скаче, правило је да ће и цена брашну бити скупља. Ја мислим да морамо повећати таксу.

Милутин Марковић. И ја држим да је та цена жита трговачки маневар, а што је цена брашна остала не промењена, то треба да остане и цена хлебу иста док се не би цена брашну повећала.

Председник. Од свију фабричара ми имамо цене. Оне су већином по 22 и по дин. 100 кила; само код Бјелона је 23 до 20 дин. То су све старе цене и ако при свем том вреди повећати таксу хлебу, ви тако и решите (чује се да остане садања цена).

Председник. Дакле да оставимо исту цену хлебу.

Лазо Дашковић. Г. Соломон незна за што је сад скочила цена житу, па с тога тако и говори да се повиси. То је с тога, што сад сви људи раде и немају кад да донесу, а у скоро ће бити још јевтиније.

Соломон Азријел. Нека не каже г. Дашковић да ја не знам, јер ја кад што говорим, говорим из сопственог сазнања. Ја знам јутрос најмање њих 50 сељака, који су дотерали жито, и видио сам да продају по 18 дин. сто кила.

Председник. Да ставим на гласање.

Ко је за то да остане досадања такса хлебу нека гласа „за“, а ко је да се повиси нека каже „против.“ (Настаје гласање. Дакле већина је „за“ и цена је остала иста.

Сад је на реду извештај комисије трошаринске.

Никола Р. Поповић. У једној седници пре два ипо месеца биле је ово питање на дневном реду и то: да плаћа и онај трошаринску таксу који товари еспап са жељезнице и са Саве. Комисија је за то, да плаћа, а тако исто мисли и управник трошарине.

Раденко Драговић. Ја знам да је решено, да се наплаћује улаз у варош по тежини, и то од 20—60 пара д. Комисија каже, да се наплаћује али не каже на какав начин. Хоће ли то шкодити трговини и хоће ли бити већи расход или приход. Дакле није дала разлоге.

Соломон Азријел. Ја мислим да ми не можемо решавати више ништа па ни о овоме, јер нема довољан број одборника. Ту је свега 13—14, а треба најмање 16.

Милутин Марковић. Може се решавати и без њих, јер су они овде били и протокол потписали а и раније ствари решавали. Нашто отезати ствар кад је хитна и кад ништа не смета решавању.

Никола Р. Поповић. Сви који су потписали протокол сматра се да су ту, и по томе може се решавати.

Председник. Молим да чујете шта каже закон о томе.

Ђока Новаковић. Ево шта каже закон (чита). Дакле значи, да овде треба да има бар половина одборника. Овде су истина потписали протокол њих 16, али сад их нема свију. По закону не тражи се да само дођу и потпишу протокол па да оду, него и да су присутни јер би се онда могла чинити злоупотребе па би могли и петорица решавати.

То дакле није смисао закона.

Председник. Кад је тако онда закључујем седницу

Састанак је овај трајао до 9 часова по подне.

држан 24. Јула 1891 год.

Почетак 7 часова по подне.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић.

Председник. Седница је отворена и молим вас да чујете протокол прошлог састанка.

(Секретар чита).

Прима ли се прочитани протокол?

(Прима).

Молим вас да одобрите решења које су прошле седнице донесена при недовољне броју одборника за нове предмете. Решења су:

О помоћи Јовану Станковићу од 60 динара

О примању под кирију куће за инж. одељење и књиговодство;

О лебу — да остане стара цена;

О прегледу и узимању под закуп зграде за школу у Топчидеру.

(Одобрава се).

Пре него што пређемо на дневни ред, има да се на захтев државних органа, издаду нека уверења то су:

1. О владању Јовану Јовановићу слушнице која одговара за крађу (непозната).

2. О стању Мијаила Васиљевића бакалина (да суд изда према порези).

Познато вам је већ да сам за данашњи ванредни састанак одредио два предмета од велике важности за нашу општину. То су извештај трошаринске комисије и уговор са г. Цикошем о осветљењу.

Због тога што г. Ђока Станојевић проф. војне академије који је умоћен да нам својим стручњачким саветима помогне у овоме послу, не може да остане даље од недеље у Београду јер мора да путује на страну због другог посла, добро би било да уговор о осветљењу узмемо прво у оцену (прима се)

Пре него што пређемо на читање самог уговора, молим вас да саслушате г. Станојевића о једној понуди која је дошла после оних расписаних понуда. Па и ту понуду оценила је комисија за осветљење и ако она није дошла на време те нема оне правне вредности као друге понуде.

Соломон Азријел. Ја мислим да ту понуду не треба читати кад није дошла на време међутим је понуда Цикошева већ примљена.

Председник. То стоји да смо ми Цикошеву понуду већ примили, али нама при свем том ништа не смета да и ову понуду саслушамо и да је узмемо просто на знање.

Ђока Станојевић. Чита понуду (Кронтон и комп. из Лондона)

Председник. Хоће ли ко да говори? (неће). Усвајали се овај извештај? (усваја). Сад прелазимо на претрес уговора у начелу.

Мата Јовановић. Господе, и ја сам био члан ове комисије за састав уговора са Цикошем, али сам био свега једанпут у комисији и више не. Председништво је на сву прилику изгубило из вида да сам и ја члан те ме није позивало. Ја ово не напомињем ради протеста, већ ради оправдања онога што ћу говорити о уговору кога сам прочитао али при изradi ког нисам суделовао.

Моје примедбе изнећу где им буде места.

Председник. То је истина што г. Мата каже. Доиста је г. Мата у почетку учествовао у седници а доцније не. Са тога се његов потпис не налази на уговору већ другог једног одборника, г. Канетановића, који је редовно долазио у седнице и о коме смо ми мислили да је члан комисије.

Ја мислим да одбор а ни г. Мата неће наћи ничега хотимичног ту, јер оно што је г. Мата поменуо, ма да је истинито, није с намером учињен (Добро! добро!)

Имали ко да говори у начелу противу уговора? (Нема)

Ђока Станојевић. Господин др. Марко Леко учинио је неке примедбе на овај уговор. Ја имам његову писмену изјаву и молим вас да дозволите да је прочитам.

Председник. Као што чујете, ово је изјава противу уговора у начелу. Ја вас молим да је саслушате. У осталом ви сте били у седници кад је била реч које ћемо: гасно или електрично осветљење усвојити

и чујете и том приликом да је г. Др. Леко био прогиван електричном осветлењу. Кад смо онај његов говор с пажњом саслушали, ред је да му чујемо и ову написмену изјаву.

Бока Станојеваћ Почине да чита по прекида га **Марко Велизарић** из ових примедаба и начину како су упућене г. Леко се јавља више као грађанин а не онако како би требало т. ј. као одборник. Питање је сада, да ли треба да те примедбе читамо у нашим седницима, у којима би требало да и он присуствује и да се с нама лично договара, или да га упитамо да своје примедбе — као грађанин штампа на ћемо их тамо читати.

Ник. Р. Поповић. Ако се узима да је изјаву поднео као одборник, онда се чита а ако ју је поднео као грађанин — да се не чита.

Председник. Према овоме требало би пречистити прво с тим питањем па онда прећи на читање изјаве и даљи рад.

(Свршиће се.)

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.

- а) За свирање муш. оркестара по кафанама, баштама и т. д. од концерта до 5 д.
- б) За свирање са певањем вештака од 1 концерта 5
- в) За свирање аженског (оркестр) Дамен-Капеле 20

II.

- а). За 1 игранку у локал I-ог реда 15 д.
- б) За 1 игранку у локал. II-ог реда 10 „
- в) За 1 игранку у локал. III-ег реда „

III.

- а) За панораму на дан 5—10 д.
- б) За разне представе и показивање вештина, дневно 10—50 „
- в) За менаџерије и музеуме 5—15 „
- г) Циркус од представе 10—20 „
- д) За забаве „Тинга-Танга“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50—

IV.

За друге врсте забаве које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

За воду на савској пумпи.

- а) Буре од 3 акова 00-5 дин.
- б) Буре од 6 акова 00-10 „
- в) Буре од 9 акова 00-15 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО :

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на сиратове 0-20 д

- б) За неуздан швархерд 0-2 „
- в) За узидан 0-4 „
- г) За велики узидан швархерд у гостионици 0-50 „
- д) За чишћење димњака од два сирата 0-20 „
- ђ) За чишћење простог димњака 0-10 „
- е) За чишћење чункова до 2 и по метра уједно са пењима 0-10 „
- ж) за чишћење чункова од 2 и по метра на уједно са више пењима 0-20 „
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на сиратове 0-75 „

II. ИЗВОЖЕЊЕ ТУБРЕТА :

- а) За собу и кујну или мањи дућан са собом 0-20 д
- б) 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом 0-6 „
- в) 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале 1-0 „

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА :

- а) Од кубног метра 12-00 д
- б) Од акова 0-60 „

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 22. до 28 Новембра.

ТЕЖИНА	ЧЕГА	100 к.
		просечна цена
КИЛОГР.		ДИН.
	Брашна пшенична	—
166	Брашна кукурузна	15—
1,176427	Пшенице	20-30
94229	Кукуруза	11-50
260549	Ражи	18-50
85,223	Јечма нова	11-70
54,592	Овса	11-70
58,93	Пасуља	23-50
16 341	Кромпира нова	10—
68 7	Арпаџика	25-00
5552	Црна лука	13-50
460	Бела лука	45—
122 855	Шљива сувих	28.—
51,411	Круш и раз. воћа	20—
	Јабука	—
46,415	Ораја	38—
	Грожђа	45—
7,562	Воће разно	—
10,000	Сочива	—
1078	Сира	120-60
1857	Кајмака	135—
102,130	Сена	5-50
3 220	Сламе	2-50
180	Масти	130—
842	Рибе фришке	120.—
34,634	Свиња дебелих	73—
	Сува меса	240—
204	Меса говеђа сиров.	—
	Длаке говеђе	—
1074	Црева урађена	—
11,122	Костију	—
	Кудеље	—
2,679	Коже раз.	—
613	Цемента	—
103,570	Катрана	20.—
16,641	Креча	3-40
7172	Ђумура дрвена	7—
	Угљена камена	—
5,183	Камено разно	—
	Дрвенарије разне	—
	Вина	40—
81	Ракије комове меке	—
	„ шљивове меке	60—

IV. ЦЕТАРИНА :

- а) Марка за пашче за годину дана 3-00
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1. динар.

V ГРОБАРИНА :

- а) Гроб за децу 7 дин.
- б) Гроб за одрасле 17 „
- в) Мала гробница 555-2 п. д.
- г) велика гробница III реда 998-39 п. „
- д) Велика гробница II реда 1099-32 п. „
- е) Велика гробница I реда 1684-57 п. „

VI. МРТВАЧКА КОЛА

- а) Мртвачка кола стара са 2 коња 12-90 д.
- б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 4-90 д.
- в) Мртвачка кола нова са 2 коња 36-90 „
- г) Мртвачка кола нова са 4 коња 72-90

ИЗВЕШТАЈ

О ЦЕНАМА

разног поврћа и осталих производа на великој пијаци од 22 до 29 Новембра 1891. год.

ТЕЖИНА	НАИМЕНОВАЊЕ	100 к.	
		просечна цена	
КИЛОГР.		ДИН.	П.
100	Канмак ужички	140	—
100	Србски сир	100	—
100	100 главица купуса	10	—
100	Кисели купус у главици	20	—
100	Купус рибанац	20	—
100	Кромпира	10	—
100	Црна лука шутк.	15	—
100	„ „ у венцу	—	—
100	Пасуљ бели ситни	50	—
100	„ „ градишки	30	—
100	„ жути	25	—
100	Лук бели	15	—
100	Ужичка сира	50	—
	Меда у саћу	120	—
100	Јабука колачарка	50	—
100	„ сенација	40	—
100	„ обични	—	—
100	„ кисел зимски	40	—
100	Крушака воденача	40	—
100	„ зимски	20	—
100	„ такуша	15	—
100	Гуња	60	—
100	Млеко	25	—
	Јаја 4 или 5	—	40
	Један пар ћурана	6	—
	„ „ ћурака	5	—
	„ „ гусака	5	—
	„ „ пилића	2	—
	Ораја	50	—
10	Месо говеђе	90	—
100	„ телеће	120	—
100	„ недрано овче	60	—
100	„ драно	50	—
100	„ свињско	100	—
100	Маст	130	—
100	Сало свињско	130	—

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.